

עת"א 59024/08/19 - עומר אסכאפי נגד שב"ס - היחידה למאסרים קצרים

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

11 בספטמבר 2019

עת"א 59024-08-19 אסכאפי(אסיר) נ' שב"ס - היחידה למאסרים קצרים

בפני: כב' ס.הנשיאה, השופט אליהו ביתן

כב' השופטת גילת שלו

כב' השופט יובל ליבדרו

עומר אסכאפי (אסיר)

העותר:

נגד

שב"ס - היחידה למאסרים קצרים

המשיבה:

פסק דין

השופט א. ביתן:

העותר שפוט לשישה חודשי מאסר בפועל על עבירות של מתן שרות להתאחדות בלתי מותרת. על פי המתואר בכתב האישום המתוקן שבעובדותיו העותר הודה, העותר נכנס לבתי כלא בישראל כעורך דין ונפגש עם אסירים ביטחוניים המשויכים לארגון החמ"ס והג'יהאד האסלאמי, והעביר מסרים בין האסירים לבין עורכי הדין שניהלו את משרד עורכי הדין שבו הוא עבד. לאחר שנשא שני שלישים מתקופת מאסרו, הוא ביקש להשתחרר על תנאי ממאסרו. היחידה לשחרור ממאסרים קצרים דנה בבקשתו ודחתה אותה, בקובעה, בין היתר, כי העבירות שביצע העותר חמורות וכי לא חל שינוי בעמדותיו של העותר וכתוצאה מכך, שחרורו על תנאי ממאסרו יסכן את שלום הציבור.

מכאן העתירה.

ב"כ העותר טוען כי נסיבות העניין מלמדות כי העותר ראוי לשחרור ושחרורו לא יסכן את שלום הציבור. הוא מזכיר את התקופה הארוכה שבה היה העותר משוחרר בערובה ואת קביעת בית המשפט המחוזי כי הוא מתאים לנשיאת מאסר בעבודות שרות, דבר שגם השב"כ לא התנגד לו בזמנו.

ב"כ המשיבה מתנגדת לעתירה וסומכת את ידיה על נימוקי היחידה, תוך שהוא מציינת את חומרת מעשי העותר ואת התייחסותו למעשיו.

עיון בהחלטת היחידה מלמד, כי המרכיב המרכזי בה הוא ששחרור העותר ממאסרו יסכן את שלום הציבור. נראה לי כי קביעה זו איננה מבוססת דיה. יוזכר, שמדובר באסיר שנשפט לשישה חודשי מאסר בפועל, ומבלי להקל ראש בחומרת

מעשיו, עדיין צריך לשמור על פרופורציה מתאימה, בין היתר בהתחשב בתקופת המאסר שנגזרה על העותר ובתקופת המאסר הקצרה שעוד נותרה לו להשלמת מאסרו. לגופם של דברים, העובדה שהעותר היה משוחרר במשך תקופה של כ- 4 שנים, במהלך ניהול משפטו בבית המשפט המחוזי ואחר כך בבית המשפט העליון, ובמהלך תקופה זו לא נטען כי ביצע עבירות נוספות בכלל ובפרט מהסוג שעליו נידון, מסמנת לעבר אי מסוכנותו של העותר. גם העובדה ששרות הביטחון הכללי לא התנגד לכך שהעותר יישא את המאסר שבית המשפט המחוזי גזר עליו, בעבודת שרות, תומכת בהנחה זו. העותר בעל רישיון לעריכת דין ומסוכנותו קשורה לפעולות שהוא עלול לבצע בכלא תוך שימוש באפשרויות שלו כעורך דין. יש להניח שבמצב הדברים הנוכחי, לאחר הרשעתו ומאסרו, שלא יתאפשר לו, לפחות בזמן הקרוב, להיכנס לבתי כלא כעורך דין, וגם מבחינה זו המסוכנות של העותר נראית כמתונה. עניין נוסף שיש לתת עליו את הדעת הוא שהיחידה יצאה מהנחה שהעותר "משתייך לארגון החמא"ס". נראה לי שהנחה זו איננה מבוססת דיה. אמנם, השב"ס שיבץ את העותר לאגף של אסירי חמא"ס, אולם הדבר היה בניגוד לרצונו של העותר ותוך הבעת התנגדותו לעצם סיווגו כאסיר ביטחוני ולשיכו לאגף של אסירי חמא"ס.

נוכח דברים אלה, הנוגעים לליבת ההחלטה של היחידה, אציע לחברי לקבל את העתירה ולהורות על שחרור העותר על תנאי, בתנאים המקובלים בנסיבות.

כב' השופטת שלו:

איני יכולה להצטרף לדעת האב"ד, לפיה יש מקום לקבל את העתירה, ולו תתקבל דעתי, תידחה העתירה.

בית משפט זה יושב כערכאה מנהלית, הבוחנת את החלטות ועדת השחרורים והיחידה לשחרור ממאסרים קצרים, בכלים הנתונים במשפט המנהלי, ובענייניו, לא מצאתי כי יש חוסר סבירות או טעות מהותית בנימוקי היחידה לשחרור ממאסרים קצרים, אשר דחתה את בקשת העותר לשחרור.

העותר מרצה עונש מאסר בגין מספר עבירות של מתן שרות להתאחדות בלתי מותרת, כאשר במסגרת עבודתו כעורך דין מטעם משרד עורכי דין, ביקר אסירים ביטחוניים המשתייכים לארגון החמא"ס ולארגון הג'יהאד האסלמי, בבתי כלא שונים, ובמסגרת הביקורים, העביר אגרות בין האסירים הביטחוניים לבין הנהגות ארגוני הטרור ואסירים ביטחוניים אחרים, אשר נועדו לקידום ענייניהם של הנהגות ארגוני הטרור, העברת הנחיות מהנהגות לאסירים הביטחוניים ותאום צעדים ארגוניים ופעילויות מחאה בבתי הסוהר. המדובר במקרים שחזרו על עצמם, בענייניו של העותר, מדובר ב- 22 ביקורים במספר בתי כלא וב- 4 אגרות שהועברו בין האסירים. אין מדובר במעידה חד פעמית, כפי שטען הסנגור, אלא כאמור בהתנהלות שיטתית ואף מאורגנת בתוך משרד עורכי הדין.

עבירות אלו בהן הורשע העותר, מעצם טיבן מעידות על מסוכנות, בעיקר לאור הישנותן על פני תקופה, ולא מצאתי כי בתקופה הארוכה שחלפה, חל שינוי מבחינת מסוכנותו של העותר. חלוף הזמן הרב יכול היה להתבטא בנטילת אחריות מלאה, או תובנה בדבר חומרת מעשיו של העותר; אך בענייניו, הן מטיעוני הסנגור והן מטיעוני העותר עצמו בפני הועדה, נראה כי אין נטילת אחריות מלאה כאשר העותר מציג את מעשיו כמעין עבירת משמעת על נהלי שב"ס, וככל הנראה אינו מבין את ההשלכות החמורות שיכולות היו לנבוע ממעשיו, אשר למעשה שירתו ארגוני טרור רצחניים. לכך יש לצרף גם את עמדת שב"כ אשר מתנגד לשחרורו של העותר, ומפרט בחוות דעתו את המסוכנות הנשקפת מטיב המעשים, על אף חלוף הזמן.

בנסיבות אלה, כאמור אינני סבורה כי החלטת היחידה אינה סבירה ואני סבורה כי יש מקום לדחות את העתירה.

כב' השופט ליבדרו:

במחלוקת שנפלה בין חברי מצאתי להצטרף לעמדתו של האב"ד. השילוב בין העובדה שהעותר היה משוחרר משך שנים בין המועד שבו ביצע את העבירות לבין מועד מאסרו, כאשר במהלך כל תקופה זו לא ביצע עבירות, לבין העובדה שהן השב"כ והן המשטרה לא התנגדו, בפני בית המשפט המחוזי, שהעותר ירצה מאסר בעבודות שרות, יחד עם העובדה שלא התקבלה כל אינדיקציה שלילית בעניינו של העותר במהלך תקופת מאסרו, מצדיק לטעמי את קבלת העתירה. מסוכנות היא מונח מהותי ודינמי ויש לבחון אותה בכל נקודת זמן. התרשמותי היא שהועדה נשענה על עמדת הגופים המקצועיים, שהם בעצמם נשענו על נתונים שהיו נכונים בעת מועד ביצוע העבירות כאשר לא ברורה הסתירה בין חוסר ההסכמה לשחרור ממאסר מוקדם לבין ההסכמה שהעותר ירצה מאסר בעבודות שרות בקהילה.

לפיכך, מצאתי כאמור להצטרף לדעתו של האב"ד.

הוחלט ברוב דעות, לקבל את העתירה.

עניינו של העותר יובא בהקדם בפני היחידה, לקביעת תנאי שחרורו תוך חיובו לקיים את תכנית השיקום שהוצגה בפני היחידה.

**ניתן והודע היום י"א אלול
תשע"ט, 11/09/2019 במעמד
הנוכחים.**

יובל ליבדרו, שופט

גילת שלו, שופטת

אליהו ביתן, סגן נשיאה